

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ
з дисципліни**

**“МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ
ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ”
(для бакалаврів)**

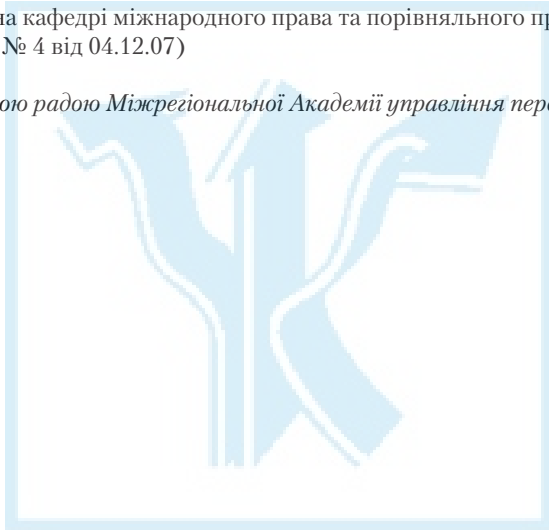
МАУП

Київ
ДП «Видавничий дім «Персонал»
2009

Підготовлено доцентом кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства *І. О. Шашковою-Журавель*

Затверджено на кафедрі міжнародного права та порівняльного правознавства (протокол № 4 від 04.12.07)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Шашкова-Журавель І. О. Методичне забезпечення контролю знань з дисципліни “Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини” (для бакалаврів). — К.: ДП «Вид. дім «Персонал», 2009. — 24 с.

Методичне забезпечення контролю знань містить пояснювальну записку, питання для самоконтролю, тестові завдання для поточного контролю, питання для модульного контролю, а також питання та тестові завдання для підсумкового контролю, а також список літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП), 2009
© ДП «Видавничий дім «Персонал», 2009

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою контролю є перевірка засвоєння студентами навчального матеріалу дисципліни “Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини”.

Об’єктами контролю є навчальна діяльність студентів на семінарських заняттях, де перевіряються ступінь засвоєння ними матеріалу, викладеного в лекціях, закріпленого під час самостійної підготовки та індивідуальної роботи з додатковою літературою і нормативними матеріалами.

До контрольних заходів належать поточний, підсумковий та рубіжний контроль.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять та виконання рубіжних контрольних робіт і практичних завдань і має за мету перевірку рівня знань у студентів із засвоєння ними матеріалів, передбачених програмою курсу “Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини”. Під час семінарських занять застосовуються такі засоби контролю:

- усне опитування з питань, передбачених планами семінарських занять;
- перевірка самостійної роботи, ведення планів-конспектів занять;
- виконання завдань на практичних заняттях;
- тестування;
- проведення *колоквіумів* по групах.

Викладач веде облік відвідувань студентами семінарів, заносить у журнал, оцінює доповіді. Оцінки виступів виставляються в тих випадках, коли вони носять цілісний характер і виявляють знання студентів. Інакше відзначається тільки — “виступив”.

Відмова від доповідей і відповідей на питання при обговоренні внаслідок невідповідності оцінюються як незадовільні знання.

Рубіжний контроль здійснюється для активізації систематичної роботи студентів та підвищення якості навчального процесу протягом семестру. Рубіжна контрольна робота складається з трьох питань, згідно з варіантами, і виконується письмово.

Якщо поточний контроль проводиться лише з метою діагностики першого рівня засвоєння, тобто рівня загального орієнтування у предметі, то рубіжний контроль дає можливість перевірити засвоєння здобутих знань через більш довготривалий період і охоплює більш значні

за обсягом розділи курсу. Відповідно змінюється методика контролю, від студентів можна вимагати самостійної конструктивної діяльності, а також виявити взаємозв'язки з іншими розділами курсу.

Підсумковий контроль включає в себе перевірку знань під час проведення заліку.

Підсумковий контроль здійснюється усно, або письмово, за всіма темами курсу не менше ніж із трьох-чотирьох питань.

Оцінка поточних результатів навчальної діяльності здійснюється в такий спосіб:

- усне опитування;
- за результатами поточної контрольної роботи; за результатами іспиту.

При зазначених вище видах контролю оцінка рівня знань студентів проводиться за такими критеріями:

- оцінка “відмінно” виставляється студентові, який показує послідовне, глибоке і змістовне розуміння й знання сутності поставленого запитання;
- оцінка “добре” виставляється студентові, який грамотно розкриває сутність поставлених запитань, добре володіє термінами дисципліни, але припускається несуттєвих помилок;
- оцінка “задовільно” виставляється студентові, який поверхово і не в повному обсязі викладає суть навчального матеріалу, припускається багатьох помилок при відповідях на поставлені питання, але орієнтується по суті матеріалу;
- оцінка “незадовільно” виставляється студентові, який не знає суті поставлених запитань, при побудові відповіді по навчальному матеріалу припускається грубих помилок, не орієнтується в сутності матеріалів.

При визначенні оцінки застосовуються такі критерії:

1) при усних відповідях:

- повнота розкриття питання;
- логіка викладання,
- культура мови;
- емоційність та переконливість;
- використання основної та додаткової літератури (підручників, навчальних посібників, журналів, періодичного друку тощо);
- аналітичні міркування, вміння робити порівняння, висновки;

2) при виконанні письмових завдань:

- повнота розкриття питання;
- цілісність, системність, логічна послідовність;

- вміння формулювати висновки;
- акуратність оформлення письмової роботи.

Позитивна оцінка в результаті підсумкового контролю виставляється студенту за умови, якщо він одержав:

- загальну позитивну оцінку за результатами його навчальної діяльності на семінарських заняттях;
- позитивну оцінку за результатами контрольних робіт;
- склав підсумковий залік.

Студент допускається до підсумкового заліку за умови, якщо середня оцінка, яка виводиться на підставі оцінок, отриманих студентом окремо за кожний з попередніх двох видів навчальної діяльності, є позитивною.

Перед заліком передбачається ознайомлення студентів із переліком орієнтовних питань, які виносяться для складання заліку.

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. Поняття міжнародно-правового механізму захисту прав людини.
2. Поняття міжнародного захисту прав людини.
3. Місце міжнародного права захисту прав людини в системі міжнародного права.
4. Співвідношення міжнародного права захисту прав людини і міжнародного гуманітарного права.
5. Функції міжнародного права захисту прав людини.
6. Джерела міжнародного захисту прав людини та основних свобод.
7. Система принципів і стандартів міжнародного захисту прав людини та основних свобод.
8. Уявлення про необхідність забезпечення громадянських і політичних прав особи за часів античності.
9. Вплив поглядів середньовічних мислителів на становлення системи захисту громадянських і політичних прав особи.
10. Розвиток системи міжнародно-правового захисту громадянських і політичних прав особи в новий час.
11. Історичні аспекти розвитку уявлення про соціальну справедливість.
12. Генеза визнання соціально-економічних прав у світі.
13. Концепція К. Сантейна про сутність та необхідність міжнародно-правового захисту соціально-економічних прав людини.
14. Зміст вчення Г. Шварца про специфіку та міжнародно-правове визнання прав “другого покоління”.

15. Характеристика системи захисту прав людини на міжнародному рівні.
16. Співвідношення категорій “ міжнародне право” і “ особа”.
17. Співвідношення внутрішньої компетенції держави і міжнародного права в галузі захисту прав людини.
18. Роль Статуту Організації Об’єднаних Націй в системі міжнародно-правового захисту прав особи.
19. Поняття, структура та значення Міжнародного Біллю про права людини.
20. Характеристики Загальної декларації прав людини.
21. Зміст Міжнародних пактів ООН про права людини. Зміст та значення Факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.
22. Характеристика конвенцій ООН, спрямованих на заборону будь-яких проявів дискримінації.
23. Історичні передумови виникнення інституту уповноваженого ООН з прав людини.
24. Мета діяльності омбудсмена ООН.
25. Значення інституту омбудсмена ООН для розвитку системи міжнародно-правового захисту прав людини.
26. Функції уповноваженого ООН з прав людини.
27. Специфіка діяльності омбудсмена ООН.
28. Характеристика відображення основних прав особи в Європейському праві.
29. Роль Ради Європи в регіональній системі міжнародно-правового захисту прав людини.
30. Характеристика діяльності Ради Європи.
31. Зміст Конвенції про захист прав і основних свобод особи та її значення для європейської системи захисту прав особи.
32. Роль ЄС в системі захисту прав людини на регіональному рівні.
33. Поняття та мета створення Комітету ООН з прав людини.
34. Порядок діяльності Комітету ООН з прав людини.
35. Переваги та недоліки системи міждержавних скарг і повідомлень як елементу механізму захисту прав особи.
36. Форми нагляду Комітету ООН з прав людини за виконанням державами своїх зобов’язань відповідно до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.
37. Співробітництво Комітету ООН з прав людини з міжнародними неурядовими організаціями.

38. Характеристика системи індивідуальних повідомлень відповідно до Факультативного протоколу щодо Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.
39. Характеристика діяльності Комісії ООН з прав людини.
40. Поняття та відмінність “юридичних” і “політичних” органів з прав людини.
41. Порівняльно-правові аспекти дієвості контрольного механізму Міжнародного пакту про громадянські і політичні права і Міжнародного пакту про соціальні, економічні і культурні права.
42. Особливості контрольного механізму Міжнародної організації праці.
43. Переваги та недоліки контрольного механізму МОП.
44. Діяльність Ради Європи щодо захисту прав національних меншин.
45. Доцільність запозичення контрольного механізму МОП іншими міжнародними організаціями.
46. Характеристика контрольного механізму, передбаченого Європейською Конвенцією захисту прав людини та основних свобод.
47. Підстави та зміст реформування контрольного механізму Європейської Конвенції з прав людини.
48. Сутність контрольного механізму, передбаченого Європейською Соціальною Хартією.
49. Порівняльно-правові аспекти контрольного механізму Європейської Конвенції захисту прав людини та основних свобод та Європейської Соціальної Хартії.
50. Підстави утворення та роль Європейського Суду з прав людини в системі забезпечення дотримання прав людини на регіональному рівні.
51. Характер діяльності та юрисдикція Європейського Суду з прав людини.
52. Порядок функціонування та структура Європейського Суду з прав людини.
53. Зміст реформування Європейського суду з прав людини.
54. Суб’єкти звернення до Європейського суду з прав людини.
55. Форма та порядок подання скарги до Європейського суду з прав людини.
56. Підстави та зміст реформування Європейського суду з прав людини.

57. Міжамериканська система захисту прав людини та основних свобод.
58. Характеристика системи захисту прав людини в арабському регіоні.
59. Система захисту прав людей в африканських державах.
60. Роль спеціалізованих установ ООН в системі захисту прав людини на універсальному рівні.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

Пояснювальна записка

Ці тести складено відповідно до програми навчальної дисципліни “Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини” для перевірки знань і базового вміння студентів IV курсу.

Виконуючи пропоновані завдання, студенти закріплюють знання про загальні та специфічні закономірності трудового права країн світу. При цьому вони спираються не тільки на матеріал навчального курсу, а й використовують відомості з міжнародного права, міжнародного права прав людини та інших юридичних дисциплін. До того ж ця розробка допоможе студентам підготуватися до заліків та іспитів.

Головна мета запропонованих тестів — забезпечити засвоєння студентами норм, основних принципів та інститутів системи міжнародно-правового захисту людини.

Критерії оцінювання виконання тестових завдань

Оцінку “відмінно” студент одержує за правильну відповідь на 18–20 питань, “добре” — 17–15, і “задовільно” — 14–10 питань. Якщо правильних відповідей менше десяти, то студент одержує незадовільну оцінку (робота не зараховується).

Змістовий модуль I. Передумови формування, сутність та структура міжнародно-правового механізму захисту прав людини

1. Міжнародне право прав людини являє собою:

- а) самодостатню галузь міжнародного права;
- б) підгалузь міжнародного гуманітарного права;
- в) інститут міжнародного соціального права.

2. Соціальні права особи характеризуються:

- а) меншою формальною визначеністю порівняно з громадянськими і політичними правами;

- б) незалежністю можливості їх державного забезпечення від наявних економічних ресурсів;
- в) належністю до “ прав третього покоління”.

3. Європейська соціальна хартія була прийнята в межах:

- а) СНД;
- б) ЄС;
- в) Ради Європи.

4. Сторонами соціально-партнерських відносин є:

- а) представники профспілок і представники роботодавців;
- б) уряд та представники профспілок;
- в) уряд, представники профспілок та представники роботодавців.

5. Правом подавати скарги до Комітету ООН з прав людини наділені лише індивіди, які перебувають під юрисдикцією держави – учасниці Факультативного протоколу до:

- а) Загальної Декларації прав людини;
- б) Міжнародного пакту про громадянські і політичні права;
- в) Міжнародного пакту про соціальні, економічні і культурні права;
- г) європейської конвенції про захист прав людини та основних свобод.

6. “Політичним” органом з прав людини, що складається з представників держав, є:

- а) Комітет ООН з прав людини;
- б) Комісія ООН з прав людини;
- в) обидва вищезазначені органи з прав людини.

7. Комісія ООН з прав людини:

- а) обмежує свою контролюючу діяльність категорією громадянських і політичних прав людини та їх порушеннями;
- б) обмежує свою діяльність категорією економічних та соціальних прав людини та їх порушеннями;
- в) не обмежує свою контролюючу діяльність жодною окремою категорією прав людини.

8. Першою державою, в якій було запроваджено інститут омбудсмена, є:

- а) Англія;
- б) Франція;

- в) Швеція;
- г) Данія.

9. Французький омбудсмен (медіатор) поєднав у собі:

- а) шведську та фінську модель омбудсмена;
- б) італійську та іспанську модель омбудсмена;
- в) скандинавську і англійську модель омбудсмена.

10. У Швеції в 1980 році було запроваджено інститут омбудсмена з рівних можливостей на підставі:

- а) Закону “Про рівність можливостей національних меншин”;
- б) Закону “Про рівність можливостей інвалідів”;
- в) Закону “Про рівність можливостей чоловіків і жінок”.

Змістовий модуль II. Система міжнародно-правового контролю дотримання прав особи

11. Міжнародна організація праці, ЮНЕСКО, ВООЗ – це:

- а) незалежні міжнародні організації, діяльність яких спрямована на захист прав людини;
- б) спеціалізовані установи ООН, сфера діяльності яких пов’язана з правами людини;
- в) органи Організації Об’єднаних націй.

12. Система захисту прав людини, що існує в рамках ООН, являє собою:

- а) систему захисту прав людей, що охоплює Західну Європу і США;
- б) універсальну інституційну систему прав людини;
- в) систему захисту прав людини, що існує на регіональному рівні.

13. Органами ООН, до компетенції яких безпосередньо належать питання прав людини, не є:

- а) Економічна та Соціальна Рада;
- б) Генеральна Асамблея;
- в) Верховна Палата ООН з прав людини;
- г) Верховний комісар ООН з прав людини.

14. Конвенція МОП набуває статусу багатосторонньої міжнародної угоди після її ратифікації як мінімум:

- а) десятьма державами – членами МОП;
- б) двома державами – членами МОП;
- в) п’ятьма державами – членами МОП.

15. Виходячи з положень Конвенції МОП № 138 “Про мінімальний вік для прийому на роботу” (1973 р.), дозволяється встановлювати вік 14 років як мінімальний вік прийому на роботу для держав:

- а) економіка яких надзвичайно розвинута, що обумовлює необхідність залучення великої кількості працюючих за наймом осіб;
- б) які характеризуються наявністю постіндустріального суспільства;
- в) економіка і система освіти яких є недостатньо розвинутою.

16. Рекомендації Міжнародної організації праці:

- а) підлягають ратифікації державами — членами МОП;
- б) підлягають ратифікації державами — членами МОП в тому випадку, якщо вони стосуються основних напрямів діяльності Організації;
- в) не підлягають ратифікації державами — членами МОП.

17. Який із зазначених Міжнародно-правових актів характеризується найбільш розвинутим контрольним механізмом щодо дотримання його положень:

- а) Європейська Конвенція з прав людини та основних свобод;
- б) Загальна Декларація прав людини;
- в) Міжнародний пакт про соціальні, економічні і культурні права.

18. Основним міжнародно-правовим актом, прийнятим в межах Європи щодо захисту соціально-економічних прав, є:

- а) Європейська Соціальна Конвенція;
- б) Європейський Соціальний Пакт;
- в) Європейська Соціальна Хартія.

19. Європейська Конвенція з прав людини та основних свобод насамперед спрямована на захист:

- а) соціальних та економічних прав людини;
- б) громадянських і політичних прав людини;
- в) культурних прав людини.

20. Положення Європейської Соціальної Хартії характеризуються:

- а) імперативним характером для держав-учасниць;
- б) рекомендаційним характером для держав-учасниць;
- в) імперативним характером лише для держав — учасниць ЄС.

ПИТАННЯ ДЛЯ МОДУЛЬНОГО (РУБІЖНОГО) КОНТРОЛЮ

Змістовий модуль I

1. Вплив поглядів середньовічних мислителів на становлення системи захисту громадянських і політичних прав особи.
2. Розвиток системи міжнародно-правового захисту громадянських і політичних прав особи в новий час.
3. Історичні аспекти розвитку уявлення про соціальну справедливість.
4. Генеза визнання соціально-економічних прав у світі.
5. Концепція К. Сантейна про сутність та необхідність міжнародно-правового захисту соціально-економічних прав людини.
6. Зміст вчення Г. Шварца про специфіку та міжнародно-правове визнання прав “другого покоління”.
7. Характеристика системи захисту прав людини на міжнародному рівні.
8. Співвідношення категорій “міжнародне право” і “ особа”.
9. Співвідношення внутрішньої компетенції держави і міжнародного права в галузі захисту прав людини.
10. Сучасні тенденції розвитку міжнародного права захисту прав людини.
11. Поняття сучасного правопорядку та розвиток домінуючого універсального принципу правового статусу особи.
12. Існування Ліги Націй і перші спроби визначення основних понять правового статусу особи та її прав і свобод.
13. Друга світова війна та поступ людства у сфері захисту прав людини і розвитку загальнолюдської моралі, що ґрунтується на повазі один до одного.
14. Створення ООН та закріплення на рівні міжнародного законодавства основних принципів прав і свобод особи.
15. Прийняття Загальної декларації прав людини як основний етап розвитку нових підходів до вчення про права людини.
16. Дискусійні аспекти правосуб'єктності фізичної особи в міжнародному праві.
17. Значення Французької декларації прав людини і громадянина для становлення системи міжнародно-правового захисту людини в межах ООН.
18. Сутність Міжнародної хартії прав людини.
19. Елементи Міжнародної Хартії прав людини.

20. Сутність Загальної декларації прав людини та її місце в системі Міжнародної хартії прав людини.

Змістовий модуль II

1. Порівняльно-правові аспекти дієвості контрольного механізму Міжнародного пакту про громадянські і політичні права і Міжнародного пакту про соціальні, економічні і культурні права.
2. Специфіка міжнародно-правового захисту категорії громадянсько-політичних прав особи.
3. Особливості міжнародно-правового захисту соціально-економічних прав особи.
4. Склад та функції Комітету ООН з прав людини.
5. Специфіка діяльності Комітету ООН з прав людини.
6. Переваги та недоліки діяльності Комісії ООН з прав людини.
7. Особливості контрольного механізму Міжнародної організації праці.
8. Переваги та недоліки контрольного механізму МОП.
9. Доцільність запозичення контрольного механізму МОП іншими міжнародними організаціями.
10. Тресторонній характер діяльності МОП.
11. Роль Адміністративної Ради МОП в системі контролю дотримання соціально-економічних прав людини.
12. Характеристика контрольного механізму, передбаченого Європейською Конвенцією захисту прав людини та основних свобод.
13. Підстави та зміст реформування контрольного механізму Європейської Конвенції з прав людини.
14. Сутність контрольного механізму, передбаченого Європейською Соціальною Хартією.
15. Порівняльно-правові аспекти контрольного механізму Європейській Конвенції захисту прав людини та основних свобод та Європейської Соціальної Хартії.
16. Підстави утворення та роль Європейського Суду з прав людини в системі забезпечення дотримання прав людини на регіональному рівні.
17. Характер діяльності та юрисдикція Європейського Суду з прав людини. Порядок функціонування та структура Європейського Суду з прав людини. Зміст реформування Європейського суду з прав людини.

18. Вплив Комітету експертів Адміністративної Ради МОП на систему міжнародного контролю з прав людини.
19. Суб'єкти звернення до Європейського суду з прав людини. Форма та порядок подання скарги до Європейського суду з прав людини.
20. Підстави та зміст реформування Європейського суду з прав людини.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Поняття міжнародно-правового механізму захисту прав людини.
2. Поняття міжнародного захисту прав людини.
3. Місце міжнародного права захисту прав людини в системі міжнародного права.
4. Співвідношення міжнародного права захисту прав людини і міжнародного гуманітарного права.
5. Функції міжнародного права захисту прав людини.
6. Джерела міжнародного захисту прав людини та основних свобод.
7. Система принципів і стандартів міжнародного захисту прав людини та основних свобод.
8. Уявлення про необхідність забезпечення громадянських і політичних прав особи за часів античності.
9. Вплив поглядів середньовічних мислителів на становлення системи захисту громадянських і політичних прав особи.
10. Розвиток системи міжнародно-правового захисту громадянських і політичних прав особи в новий час.
11. Історичні аспекти розвитку уявлення про соціальну справедливість.
12. Генеза визнання соціально-економічних прав у світі.
13. Концепція К. Сантейна про сутність та необхідність міжнародно-правового захисту соціально-економічних прав людини.
14. Зміст вчення Г. Шварца про специфіку та міжнародно-правове визнання прав “другого покоління”.
15. Характеристика системи захисту прав людини на міжнародному рівні.
16. Співвідношення категорій “міжнародне право” і “особа”.
17. Співвідношення внутрішньої компетенції держави і міжнародного права в галузі захисту прав людини.

18. Роль Статуту Організації Об'єднаних Націй в системі міжнародно-правового захисту прав особи.
19. Поняття, структура та значення Міжнародного Біллю про права людини.
20. Характеристика Загальної декларації прав людини.
21. Зміст Міжнародних пактів ООН про права людини. Зміст та значення Факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.
22. Характеристика конвенцій ООН, спрямованих на заборону будь-яких проявів дискримінації.
23. Історичні передумови виникнення інституту уповноваженого ООН з прав людини.
24. Мета діяльності омбудсмена ООН.
25. Значення інституту омбудсмена ООН для розвитку системи міжнародно-правового захисту прав людини.
26. Функції уповноваженого ООН з прав людини.
27. Специфіка діяльності омбудсмена ООН.
28. Характеристика відображення основних прав особи в Європейському праві.
29. Роль Ради Європи в регіональній системі міжнародно-правового захисту прав людини.
30. Характеристика діяльності Ради Європи.
31. Зміст Конвенції про захист прав і основних свобод особи та її значення для європейської системи захисту прав особи.
32. Роль ЄС в системі захисту прав людини на регіональному рівні.
33. Поняття та мета створення Комітету ООН з прав людини.
34. Порядок діяльності Комітету ООН з прав людини.
35. Переваги та недоліки системи міждержавних скарг і повідомлень як елементу механізму захисту прав особи.
36. Форми нагляду Комітету ООН з прав людини за виконанням державами своїх зобов'язань відповідно до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.
37. Співробітництво Комітету ООН з прав людини з міжнародними неурядовими організаціями.
38. Характеристика системи індивідуальних повідомлень відповідно до Факультативного протоколу щодо Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.
39. Характеристика діяльності Комісії ООН з прав людини.
40. Поняття та відмінність “юридичних” і “політичних” органів з прав людини.

41. Порівняльно-правові аспекти дієвості контрольного механізму Міжнародного пакту про громадянські і політичні права і Міжнародного пакту про соціальні, економічні і культурні права.
42. Особливості контрольного механізму Міжнародної організації праці.
43. Переваги та недоліки контрольного механізму МОП.
44. Діяльність Ради Європи щодо захисту прав національних меншин.
45. Доцільність запозичення контрольного механізму МОП іншими міжнародними організаціями.
46. Характеристика контрольного механізму, передбаченого Європейською Конвенцією захисту прав людини та основних свобод.
47. Підстави та зміст реформування контрольного механізму Європейської Конвенції з прав людини.
48. Сутність контрольного механізму, передбаченого Європейською Соціальною Хартією.
49. Порівняльно-правові аспекти контрольного механізму Європейської Конвенції захисту прав людини та основних свобод і Європейської Соціальної Хартії.
50. Підстави утворення та роль Європейського Суду з прав людини в системі забезпечення дотримання прав людини на регіональному рівні.
51. Характер діяльності та юрисдикція Європейського Суду з прав людини.
52. Порядок функціонування та структура Європейського Суду з прав людини.
53. Зміст реформування Європейського суду з прав людини.
54. Суб'єкти звернення до Європейського суду з прав людини.
55. Форма та порядок подання скарги до Європейського суду з прав людини.
56. Підстави та зміст реформування Європейського суду з прав людини.
57. Міжамериканська система захисту прав людини та основних свобод.
58. Характеристика системи захисту прав людини в арабському регіоні.
59. Система захисту прав людей в африканських державах.
60. Роль спеціалізованих установ ООН в системі захисту прав людини на універсальному рівні.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Пояснювальна записка

Ці тести складено відповідно до програми навчальної дисципліни “Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини” для перевірки знань і базового вміння студентів IV курсу.

Виконуючи пропонувані завдання, студенти закріплюють знання про загальні та специфічні закономірності трудового права країн світу. При цьому вони спираються не тільки на матеріал названого навчального курсу, а й використовують відомості з міжнародного права, міжнародного права прав людини та інших юридичних дисциплін. До того ж ця розробка допоможе студентам підготуватися до заліків та іспитів.

Головна мета запропонованих тестів — забезпечити засвоєння студентами норм, основних принципів та інститутів системи міжнародно-правового захисту людини.

Критерії оцінювання виконання тестових завдань

Оцінку “відмінно” студент одержує за правильну відповідь на 18–20 питань, “добре” — 17–15, і “задовільно” — 14–10 питань. Якщо правильних відповідей менше десяти, студент одержує незадовільну оцінку (робота не зараховується).

Змістовий модуль I. Передумови формування, сутність та структура міжнародно-правового механізму захисту прав людини

1. Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини:

- а) сукупність міжнародно-правових принципів та норм універсального та регіонального характеру, що спрямовані на забезпечення захисту прав людини;
- б) сукупність судових установ, спрямованих на захист прав людини;
- в) сукупність громадських організацій, спрямованих на захист прав людини.

2. Протоколи до Європейської Конвенції захисту прав людини та основних свобод покликані:

- а) розширити обсяг прав людини, що захищаються Конвенцією;

- б) конкретизувати обсяг прав людини, що захищаються Конвенцією;
- в) звузити обсяг прав людини, що захищаються Конвенцією.

3. Смертна кара на міжнародно-правовому рівні зоборонена:

- а) Протоколом № 6 до Європейської Конвенції захисту прав людини та основних свобод;
- б) Міжнародним пактом про громадянські та політичні права;
- в) не зоборонена жодним міжнародно-правовим актом.

4. Більших витрат матеріальних ресурсів держави, а також часу, потребує забезпечення:

- а) політичних прав особи;
- б) соціально-економічних прав особи;
- в) громадянських прав особи.

5. Омбудсмен ООН:

- а) у своїй діяльності є залежним від ЕКОСОП;
- б) є незалежним;
- в) у своїй діяльності є залежним від Ради опіки.

6. В Арабській хартії прав людини допускаються дискримінаційні аспекти з приводу:

- а) раси;
- б) політичних переконань;
- в) віросповідання.

7. Система взаємодіючих та взаємозалежних правових норм, викладених в нормативно-правових актах, являє собою:

- а) природне право;
- б) право другого покоління;
- в) позитивне право.

8. Яким чином відображені соціально-економічні права на рівні національних хартій:

- а) у повному обсязі закріплені в перших конституціях, прийнятих в результаті буржуазних революцій;
- б) відображені в конституціях, прийнятих після Другої світової війни;
- г) вичерпний їх перелік міститься в Конституції США.

9. У межах американського регіону міжнародно-правовим актом, спрямованим на захист прав людини та основних свобод, є:

- а) Міжамериканська декларація прав людини;

- б) Міжамериканська Конвенція з прав людини;
- в) Міжамериканська Хартія прав людини.

10. Омбудсмен ООН зобов'язаний скласти:

- а) ноту;
- б) присягу;
- в) передвиборчу програму.

Змістовий модуль II. Система міжнародно-правового контролю дотримання прав особи

11. Основним призначенням Комітету ООН з прав людини є:

- а) сприяння здійсненню вимог Міжнародного Пакту про громадянські і політичні права;
- б) сприяння втіленню положень Міжнародного Пакту про соціальні, економічні і культурні права;
- в) забезпечення реалізації положень Загальної Декларації прав людини.

12. Міжнародно-правові акти ООН з прав людини, прийняті у вигляді декларацій, мають:

- а) загальнообов'язкове для держав-учасниць значення;
- б) рекомендаційне значення для держав-учасниць, оскільки є частиною "м'якого права";
- в) загальнообов'язкове значення для всіх держав Західної Європи.

13. Адреса Європейського Суду з прав людини при надісланні до нього скарги має бути зазначена:

- а) англійською мовою;
- б) французькою мовою;
- в) іспанською мовою.

14. Члени Комітету ООН з прав людини виступають:

- а) від власного імені;
- б) як представники держав;
- в) як представники регіональних об'єднань.

15. Конвенція ООН про права дитини відносить до категорії "діти" усіх осіб віком:

- а) до 16 років;
- б) до 17 років;
- в) до 18 років.

16. Меморандуми, резолюції, декларації з питань прав людини являють собою частину:

- а) “твердого права”;
- б) “м’якого права”;
- в) “зміцненого права”.

17. Більшою імперативністю відносно обов’язків держав — учасниць забезпечувати передбачені в ньому права характеризується:

- а) Європейська соціальна Хартія;
- б) Загальна Декларація прав людини;
- в) Європейська Конвенція про захист прав людини та основних свобод.

18. Основним міжнародно-правовим актом, прийнятим в межах Європи щодо захисту соціально-економічних прав, є:

- а) Європейська Соціальна Конвенція;
- б) Європейський Соціальний Пакт;
- в) Європейська Соціальна Хартія.

19. Європейська Конвенція з прав людини та основних свобод насамперед спрямована на захист:

- а) соціальних та економічних прав людини;
- б) громадянських і політичних прав людини;
- в) культурних прав людини.

20. Положення Європейської Соціальної Хартії характеризуються:

- а) імперативним характером для держав-учасниць;
- б) рекомендаційним характером для держав-учасниць;
- в) імперативним характером лише для держав — учасниць ЄС.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Лукашева Е. А. Права человека. — М., 1999.
2. Рабінович М. П., Хавронюк М. І. Права людини і громадянина. — К., 2004.
3. Кушніренко О. Г., Слїнько Т. М. Права і свободи людини і громадянина. — Х., 2001.
4. Загальна декларація прав людини. — К.: Право, 1995. — 19 с.

5. *Європейська конвенція про захист прав людини та основних свобод* (зі змінами та новою редакцією станом на 1 вересня 1999 р.) // *Практика Європейського суду з прав людини: Рішення, коментарі.* — 1999. — № 2. — С. 15–47.
 6. *Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок.* — К.: Право, 1995. — 12 с.
 7. *Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього.* — К.: Право, 1995. — 26 с.
 8. *Конвенція о статусе апатридов.* — К.: Право, 1995. — 12 с.
 9. *Міжнародний пакт про громадянські і політичні права.* — К.: Право, 1995. — 37 с.
 10. *Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права.* — К.: Право.
 11. *Основные принципы, касающиеся роли юристов* // *Права людини і професійні стандарти для юристів.* — К.: Сфера, 1999. — С. 24–28.
 12. *Основные принципы независимости судебных органов* // *Права людини і професійні стандарти для юристів.* — К.: Сфера, 1999. — С. 28–31.
 13. *Регламент суду від 4 листопада 1998 року* // *Практика Європейського суду з прав людини: Рішення, коментарі.* — 1999. — № 1. — С. 217–260.
 14. *Факультативний протокол № 1 до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.* — К.: Право, 1995. — 12 с.
 15. *Збірка договорів Ради Європи.* — К., 2000.
 16. *Короткий путівник по Європейській конвенції з прав людини.* — К.: Центр інформації та документації Ради Європи в Україні, 1998. — 89 с.
 17. *Краткий путеводитель по Европейской конвенции о защите прав человека.* — Страсбург, 1994.
 18. *Международное право. Общая часть* / Под ред. И. И. Лукашука. — М., 1996.
 19. *Международное право* / Под ред. Г. В. Игнатенко. — М., 1999.
 20. *Международное право. Часть Особенная* / Под ред. И. И. Лукашука. — М., 1998.
 21. *Буткевич В. Г. Міжнародне право. Основні галузі.* — К., 2004 р.
- Додаткова*
22. *Мюллерсон Р. А. Права человека: идеи, нормы, реальность.* — М., 1991.

23. Гусейнов Л. Международная ответственность государств за нарушения прав человека. — К., 2000.
24. Дженіс М., Кей Р., Бредлі Е. Європейське право у галузі прав людини: джерела і практика застосування. — К.; Будапешт, 1997.
25. *Общая* теория прав человека. — М., 1996.
26. Рабінович П. М. Рішення Європейського суду з прав людини: спроба концептуально-методологічного аналізу // Право України. — 1997. — № 12.
27. *Суверенітет* України і міжнародне право / За заг. ред. В. Н. Денисова, В. І. Євінтова. — К., 1997.
28. Тихонов А. А. Верховный комиссар ООН по правам человека // *Международ. журн. междунар. права.* — 1995. — № 1.
29. Труженникова Л. Н. Доктрина международного права о положении физического лица // *Международ. журн. междунар. права.* — 1994. — № 4.
30. Энтин М. Л. Международные гарантии прав человека: опыт Совета Европы. — М., 1995.
31. Isakovich S. The Truth about Human Rights. — К., 1985.
32. Башимов М. С. Институт уполномоченного по правам человека за рубежом. — М., 1997.
33. Бойцова В. В. Омбудсмены для университетов? // *Правоведение.* — 1994. — № 4. — С. 95–97.
34. Бойцова В. В. Институт местного омбудсмена в Великобритании // *Правоведение.* — 1993. — № 3. — С. 48–50.
35. Карпачова Н. Щорічна доповідь Уповноваженого ВР України з прав людини /[http // www.ombudsmen.kiev.ua](http://www.ombudsmen.kiev.ua).
36. Хаманева Н. Ю. Место и роль института омбудсмена в системе правового контроля // *Государство и право.* — 1992. — № 2.
37. Хаманева Н. Ю. Охрана прав граждан зарубежных стран: институт омбудсмена. (Правовой аспект.) // *Сб. обзоров.* — М., 1991.
38. Хаманева Н. Ю. Место и роль института омбудсмена в системе правового контроля // *Правоведение.* — 1992. — С. 84–87.
39. Денис М., Кей Р., Бредли Е. Европейское право в области прав человека. Практика и комментарии. — М., 1997.
40. Азаров А. Я. Права человека. — М., 1995.
41. Денис М., Кей Р., Бредли Е. Европейское право в области прав человека. Практика и комментарии. — М., 1997.

42. *Энтин М. Л.* Международные гарантии защиты прав человека. — М., 1994.
43. *Журек О.* Самоопределение народов в международном праве // Сов. гос. и право, — 1990. — № 10.
44. *Мовчан А. П.* Права человека и международные отношения. — М., 1982. — С. 145.
45. *Джешес М., Кей Р., Бредли С.* Європейське право в галузі прав людини: джерела і практика застосування. — К., 1997.
46. *Док. ООН E/CN.4/Sub.2/1986/7/Add.* Нью-Йорк.1990.
47. *Mill J. S.* Utilitarianism, Liberty and Representative Government. — N. Y. 1951.
48. *Мюллерсон Р. А.* Воздействие международного права на внутригосударственное // Международное право / Отв. ред. Г. И. Тункин. — С. 135–142.
49. *Тимченко Л. Д.* Международное право. — Харьков, 1999. Монографії та статті.
50. *Алексеев С. С.* Теория права. — Харьков, 1994.
51. *Сантейн Кас Р.* Против позитивных прав // Рос. Бюл. по правам человека. — Вып. 6.
52. *Сунгуров А.* Права человека как инструмент очеловечивания власти // Права человека в России.
53. *Юлиана Малевич.* Права человека и международная политика // Белорусский журнал международного права и международных отношений. — 2001. — № 3. — С. 19–24.
54. *Локк Д.* Избранные философские произведения. — М., 1960.
55. *Материалы Древней Греции.* — М., 1975.
56. *Боргом Ю.* Фома Аквинский. — М., 1975.
57. *Фромм Э.* Бегство от свободы. — М., 1990.
58. *Величко А.* Развитие идеи естественного права в трудах Чичерина Б. Н. // Правоведение. — 1994. — № 3.
59. *Гроций Г.* О праве войны и мира. Три книги, в которых объясняются естественное право и право народов, а также принципы публичного права. — М., 1956.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	3
Питання для самоконтролю	5
Тестові завдання для самоконтролю.....	8
Питання для модульного (рубіжного) контролю.....	12
Питання для підсумкового контролю.....	14
Тестові завдання для підсумкового контролю.....	17
Список літератури.....	20

Відповідальний за випуск *А. Д. Вегеренко*
Редактор *Л. С. Тоболіч*
Комп'ютерне верстання *К. П. Махиня*

Зам. № ВКЦ-3657

Підп. до друку 15.01.09. Формат 60×84/16. Папір офсетний.
Друк ротатійний трафаретний.
Умов.-друк. арк. 1,39. Обл.-вид. арк. 1,23. Наклад 50 пр.
Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП
ДП «Видавничий дім «Персонал»
03039 Київ-39, просп. Червонозоряний, 119, літ. XX
*Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи ДК № 3262 від 26.08.2008*